

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010235
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3619010235.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému V. Z. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., prejednal dňa 19. mája 2021 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske a poškodeného N. G. proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn.2T/89/2019 zo dňa 27.07. 2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a poškodeného N. G. z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn.2T/89/2019 zo dňa 27.07.2020, bol obžalovaný V. Z. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 122 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a § 138 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že dňa 01.12.2018 v čase približne o 04:30 h v priestoroch prevádzky herne XXX Y. s.r.o. na D. Z. č. X/B/XXXX v A., pod vplyvom alkoholu, pred minimálne štyrmi súčasne prítomnými osobami, po predchádzajúcom vzájomnom verbálnom konflikte s poškodeným N. G. a potom čo bol fyzicky napadnutý poškodeným N. G., obžalovaný vzal z barového pultu herne kuchynský nôž s dĺžkou čepele 12 cm a opakovane sa N. G. vyhrážal zabitím a snažil sa k nemu priblížiť, čomu zabránili prítomné osoby tým, že ho držali.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. i/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 200,-Eur, pričom pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený mu bol podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Súčasne okresný súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s. a poškodeného N. G. (ďalej len „poškodený“) odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného a odvolaním poškodeného.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol nasledovné:

„Napriek tomu, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky žalovaných prečinov tak, ako je uvedené v obžalobe, súd žalovaný skutok právne kvalifikoval iba ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 122 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a § 138 písm. a/ Tr. zákona, čo odôvodnil v podstate tým, že to bol práve poškodený, kto k obžalovanému počas eskalujúcej hádky pristúpil, ba vedome odstrčil jeho priateľku a vzápätí ho napadol. Podľa názoru súdu poškodený tak práve tú spoločensky

najnebezpečnejšiu časť skutku - fyzickú potýčku, bitku, vyprovokoval a začal, obžalovaný nebol útočník, ale osoba, ktorá sa bránila napadnutiu a to za situácie, keď bola aj vzhľadom k početnej a váhovej prevahe skupiny poškodeného v defenzíve a značne nevýhodnej situácii. Obžalovaný bol do momentu kontaktu stále v pozícii osoby, ktorá neútočila fyzicky, zrejme ani len nevyprovokoval hádku, ale bol poškodeným oslovený a napomínaný, dokonca len poškodený, bol ako vyplynulo z výpovedí presvedčený o tom, že obžalovaný predstavuje hrozbu. Obžalovaný podľa názoru súdu mohol mať dôvodnú obavu o svoje zdravie, bol napadnutý a ďalej sa len bránil, preto nespáchal prečin ublíženia na zdraví a pokiaľ bola spôsobená ujma na zdraví poškodenému, ten si ju spôsobil buď v dôsledku útoku na obžalovaného alebo obrany obžalovaného pred ním. Správanie obžalovaného je podľa súdu nutnou obranou a nie trestným činom a to až do momentu, keď po ukončení ataku vstal a zašiel za barový pult a siahol po noži. Súd je však toho názoru, že obžalovaný predovšetkým demonštratívne zastrášoval poškodeného, ktorého však aj fyzicky napadol, pretože začal pohyb smerom k nemu a ohrozoval ho nožom. Súd skutok právne neposúdil ako nebezpečné vyhrážanie, pretože možno mať za to, že vyhrážka osobe útočníka bezprostredne po napadnutí nemá žiadnu váhu. Pri ukladaní trestu obžalovanému súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. i/ Tr. zák., pretože obžalovaný konal spôsobom, ktorý možno považovať za exces z konania, ktoré by inak mohlo byť považované za nutnú obranu, a to vtedy, keď považoval obžalovaný poškodeného za útočníka aj v čase, keď útok z jeho strany už pominul. Súd neprihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., pretože má za to, že obžalovaný účelovo vyhrážky popisoval ako zastrášovanie obžalovaného pred tým, aby ho tento opäť napadol, súd má však preukázané to, že obžalovaný poškodeného síce stále za hrozbu považoval, no mal v úmysle byť sám iniciatívny a oplácať. Súd následne uložil obžalovanému peňažný trest blízko dolnej hranice (200,- €) a náhradný trest vo výške 2 mesiace, čo zdôvodnil tým, že obžalovaný bol v podstate ku konaniu, ktoré bolo napokon trestné vyprovokovaný poškodeným, ktorý ho predtým napadol a použitie zbrane vyplynulo v podstate z evidentnej prevahy v pomere síl na mieste skutku.

Z dokazovania vykonaného v predmetnej trestnej veci v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplýva, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil a jeho konanie bolo potrebné právne kvalifikovať tak, ako je to uvedené v obžalobe. Z výpovede poškodeného N. G. vyplýva, že po tom, ako získal nad obžalovaným prevahu ako boli na zemi sa od neho odtiahol, obžalovaný bol pri vedomí, potom sa vzdialil, zobral nožík a kričal, že ho zabije podreže, krupiérka aj ďalšia osoba sa na neho vrhli a bránili obžalovanému, aby ich napadol. Potom sa konflikt skončil. Poškodený utrpel viacnásobnú fraktúru prstov, toto zranenie utrpel v čase, keď sa snažil spacifickovať obžalovaného, ktorý bol podľa neho celý čas agresívny, obžalovaný ho strhol a on temer preletel a udrhel si ruku. Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie chirurgia a traumatológia O. M. F. PhD. MBA č. 143/2018 z 02.12.2018 vyplýva, že dňa 01.12.2018 utrpel poškodený ľahké zranenie, a to zlomeninu spodiny II. záprstnej kosti vpravo. Zranenie vzniklo podľa znalca priamym mechanizmom - pôsobením vonkajšieho priameho aktívneho násillia, kde nositeľ pôsobiacej sily bol tvrdý predmet hladkého povrchu. Intenzita pôsobiacej sily bola vysoká. Zlomenina vznikla s vysokou pravdepodobnosťou úderom tvrdým hladkým predmetom, prípadne úderom ruky do takéhoto predmetu. Priemerná doba liečby poranenia je 4 až 5 týždňov, poškodený bol čiastočne obmedzený v bežných činnostiach a úkonoch viazaných na pravú ruku 4 týždne. Závery predmetného znaleckého posudku korešpondujú s výpoveďou poškodeného, nemožno preto súhlasiť so záverom súdu, že pokiaľ bola spôsobená ujma na zdraví poškodenému, ten si ju spôsobil buď v dôsledku útoku na obžalovaného alebo obrany obžalovaného pred ním a konanie obžalovaného bolo potrebné právne kvalifikovať aj ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Z výpovedí svedkov Z. S., O. F., U. S., F. F., ako aj zo zabezpečeného kamerového záznamu zachytávajúceho priebeh skutku nepochybne vyplýva, že obžalovaný sa svojím konaním rovnako dopustil spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, e/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 122 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 122 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., jeho konanie jednoznačne prekračuje aj rámec možnej nutnej obrany, nakoľko v čase, keď zašiel za barový pult a siahol po noži žiadny útok voči jeho osobe nesmeroval. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný berie do ruky nôž a pokúša sa poškodeného ním napadnúť za hrozieb zabitím poškodenému. Nemožno sa preto stotožniť s názorom súdu, že obžalovaný iba demonštratívne zastrášoval poškodeného a takto prednesená vyhrážka s nožom v ruke adresovaná poškodenému nemá žiadnu váhu, nakoľko následne súd ani neprisvedčil tvrdeniu obžalovaného o tom, že by nôž použil iba v prípade, ak by bol sám napadnutý. Súd pritom v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že obžalovaný nemá ako nadobudnúť dojem, že útok pretrváva ani že hrozí

bezprostredne, maximálne sa môže domnievať, že pokiaľ nebude rešpektovať poškodeného, tento ho opäť napadne. Naopak je to akýsi pokus vzoprieť sa a oplácať. Preto možno považovať za preukázané, že nešlo o súčasť obrany. Táto časť odôvodnenia rozsudku je v zjavnom rozpore s právnym posúdením konania obžalovaného súdom.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/89/2019 zo dňa 27.07.2020, čo do výroku o vine a tiež čo do výroku o treste u obžalovaného V. Z. a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil Okresnému súdu Partizánske aby vec znovu prejednal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora sa ostatné strany predmetného trestného konania, bližšie písomne nevyjadrili.

Poškodený v písomných dôvodoch odvolania uviedol nasledovné:

„Som si vedomý, že ako poškodený som oprávnený podať odvolanie iba čo do výroku o náhrade škody, s ktorou som bol odkázaný na civilný proces a to ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku z toho dôvodu, že súd konanie obžalovaného na rozdiel od obžaloby neposúdil ani ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.a), e) Tr. zák., ani ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák., keďže som si podľa súdu zranenia, s ktorými nárok na náhradu škody súvisí, alebo spôsobil sám tým, že som útočil päsťou na obžalovaného, alebo zranenia vznikli v príčinnej súvislosti s reakciou obžalovaného na napadnutie mojou osobou ako súčasť obrany obžalovaného.

Keďže som si plne vedomý toho, že moje odvolanie je podmienené tým, že odvolací súd vyhovie odvolaniu prokurátora proti prvostupňovému rozsudku z dôvodu neposúdenia konania obžalovaného ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák. (škoda mi vznikla ako následok spáchania práve tohto prečinu), odôvodňujem svoje odvolanie rovnakými skutočnosťami, akými ho odôvodnil prokurátor a na tieto iba v celom rozsahu odkazujem a to vrátane návrhu prokurátora na zrušenie napadnutého rozsudku čo do výroku o vine a treste a na vrátenie veci Okresnému súdu Partizánske na nové konanie a rozhodnutie.“

K odvolaniu poškodeného sa ostatné strany tohto trestného konania písomne nevyjadrili.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok čo do výroku o vine a o treste a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný a obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd odvolania prokurátora a poškodeného ako nedôvodné zamietol. Obžalovaný na záver uviedol, že on konal v sebaobrane a trest, ktorý mu bol uložený považuje za dostatočný.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 19. mája 2021. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov o vine, o treste a o náhrade škody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania prokurátora a poškodeného nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania prokurátora a poškodeného vyplýva, že odvolania neobsahujú žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpoveď obžalovaného, o výpoveď poškodeného N. G., o výpoveď zástupcu poškodenej VŠZP,

a.s. JUDr. O. G., o výsluchy svedkov F. W., N. W., Z. S., O. F., U. S., F. F., o znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia ako aj o relevantné listinné dôkazy v predmetnej trestnej veci, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o uznaní obžalovaného za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 122 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a § 138 písm. a/ Tr. zák. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania, a to spôsobom, ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožnil.

Okresný súd na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že obžalovaný sa svojim protiprávnym konaním dopustil slovne a fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania- so zbraňou.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 122 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a § 138 písm. a/ Tr. zák., pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel preto nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd. V tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolacie námietky prokurátora uvedené v jeho odvolaní vo vzťahu k právnomu posúdeniu jeho konania, nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorým sa stotožnil.

Pokiaľ prokurátor žiadal obžalovaného uznať za vinného, tak ako sa mu obžalobou kládlo za vinu, tak nad rámec úvah okresného súdu, odvolací súd dodáva, že už zo skutkovej vety obžaloby vyplýva, že vo vzťahu k ublíženiu na zdraví ide zo strany obžalovaného o nedbanlivostné konanie, a nie o konanie úmyselné. Okresný súd správne zhodnotil dôkazy, upravil skutkové okolnosti prípadu a z nich vyvodil správne závery.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako okresný súd a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci

kontradiktórnym spôsobom vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, odvolací súd odvolanie prokurátora a v nich uvádzané odvolacie námietky (namieta nesprávne hodnotenie dôkazov okresným súdom) považuje za neopodstatnené a nedôvodné.

Odvolací súd zdôrazňuje, že z kamerového záznamu, ktorý bol zákonne a správne vykonaný okresným súdom na hlavnom pojednávaní jeho prehratím navyše vyplýva, že poškodený neuvádza pravdu, keď vo svojej výpovedi tvrdí, že ho obžalovaný ako prvý napadol a nie je pravdou tvrdenie poškodeného, že by sa poškodený mal brániť útokom zo strany obžalovaného. Z prehrateho kamerového záznamu jednoznačne vyplýva, že po istej výmene názorov medzi obžalovaným a poškodeným, zaútočil práve poškodený na obžalovaného a následne poškodený obžalovanému udelil niekoľko fyzických úderov rukou zovretou v päšť do rôznych častí tela obžalovaného, ktorý sa v svojej podstate len bránil pred poškodeným, a to až do momentu, kedy poškodený obžalovaného spacifikoval a obžalovaný zostal ležať na zemi tak, že poškodený ho pritláčal vlastným telom k zemi. Pokiaľ ide o zranenia poškodeného, je zrejmé, že tieto si poškodený spôsobil sám, keď rukou zovretou v päšť fyzicky útočil na poškodeného.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o treste. Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. i/ Tr. zák. a správne nezistil ani jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. Odvolací súd žiadne iné poľahčujúce a priťažujúce okolnosti nezistil. Zároveň bolo z odpisu z registra trestov na obžalovaného zistené, že obžalovaný doteraz nebol súdne trestaný.

Peňažný trest uložený obžalovanému okresným súdom vo výmere 200,-Eur spolu s uložením náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiace pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 288 ods. 1 Tr. por. je i výrok napadnutého rozsudku o náhrade škody. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o vine, o treste odňatia slobody a vo výroku o náhrade škody.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci, zákonne a vecne správne, preto odvolanie prokurátora a poškodeného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom krajského súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.